

Η ΔΙΟΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΚΑΙ ΤΩΝ ΕΙΔΗΣΕΩΝ ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ ΑΠΑΞ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑ Ἐνταῦθα ἐτησίᾳ Δρ. 10 — Ἐν τῇ λοιπῇ Ἑλλάδι Δρ. 11. — Διὰ δέμους καὶ δημοτικὰ γραφεῖα Δρ. 20. — Ἐν τῷ Ἐξωτερικῷ ἐν γένει Φρ. 14. — **ΤΙΜΑΙ ΚΑΤΑΧΩΡΙΣΕΩΝ** Διὰ τὰ δικαστικά ἔγγραφα ἐν γένει ὁ στίχος Δεπ. 10. — Διὰ τὰς διατριβὰς καὶ εἰδοποιήσεις κατ' ἀποκοσίαν. — Τὰ δικαστικά προπληρώνονται. — Οἱ καθυστεροῦντες ἐνάγονται ἐνώπιον τῶν ἐνταῦθα δικαστηρίων.

ΔΑΜΑΛΙΣ

Εἰς τοὺς ἡμετέρους συμπολίτας γνωρίζομεν ὅτι τὸ ἐν Ἀθήναις Ἑλληνικὸν Δαμαλιστήριον τοῦ κ. Ἀλεξάνδρου Δευτεραίου παράγει τὴν ἀρίστην πολτώδη (pulpe) δαμαλίδα, πωλεῖ δὲ ταύτην ἀντὶ δραχμῶν δύο ἕκαστον σωληνάριον καὶ οὐχὶ 1.50, ὡς κατὰ λάθος ἐγράψαμεν, ἀποστέλλον αὐτὴν πρὸς πάντα ἐμβάζοντα ταχυδρομικῶς δραχμὰς δύο.

Ἡ αὐτὴ Δαμαλὶς πωλεῖται καὶ παρ' ἡμῖν.

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ

πωλήσεως εἰς δημοπρασίαν τοῦ Ἑλληνικοῦ ἀτμοπλοίου

« Δικατερίνη Κούπα »

Τὴν ἐνάτην, εἰκοστὴν πρώτην (9[21] Δεκεμβρίου 1896 περὶ ὥραν 1 μ. μ. ἐν τῇ αἰθούσῃ τοῦ ἀκροατηρίου τοῦ Πολιτικοῦ Δικαστηρίου Γενούης, Τμήμα Α' ἐνώπιον τοῦ ἐπιτετραμμένου Δικαστοῦ θὰ λάβῃ χωρὰν ἢ διὰ δημοπρασίαν πώλησις καὶ ἢ κατακύρωσις, τοῦ ὑπὸ σημαίαν ἑλληνικὴν σιδηροῦ ἀτμοπλοίου ὀνομαζομένου « Δικατερίνη Κούπα » χωρητικότητος τόνων 1381 ἀκαθάρτων, καθαρῶν δὲ 882, ἰδιοκτησίας τοῦ ἐν Μασσαλίᾳ Μ. Α. Βαλλιάννου, μήκους ποδῶν 210 1)2, πλάτους 32. 7, καὶ ὕψους 20. 4, ἔχοντος μηχανὴν Compound δυνάμεως ἵππων ὀνομαστικῶν 130, πυξίδα ἀγκύρας, ἀλύσσους, λέμβους κτλ.

Οἱ ὅροι τῆς πωλήσεως εὐρίσκονται παρὰ τῷ κ. Ι. Καλθοχορέσῃ Προξενικῶ Πράκτορι τῆς Ἰταλίας ἐν Σύρῳ.

Ἡ Εὐλογία

Ὅπως, μετὰ θλίψεως ἀνηγγείλαμεν εἰς τὸ τελευταῖον ἡμῶν φύλλον, ἀπὸ τῆς παρελθού-

σης ἐβδομάδος ἔσχομεν ἐνταῦθα κρούσματα τῆς ἐπικινδύνου νόσου, ἅτινα ἰτυχῶς ἐξακολουθοῦσιν ὄλον ἐν αὐξάνοντα, τῆς νόσου διασπειρομένης καὶ εἰς ἄλλας ἐκτὸς τῶν ἀρχῆθεν προσβληθεισῶν, συνοικίας τῆς πόλεως.

Μετὰ λύπης ἀναγράφομεν ἔστω καὶ ἂν κινδυνεύομεν νὰ δυσταρεστήσωμεν πρόσωπα, ὅτι οὐδεμία τῶν ἐνταῦθα ἀρχῶν ἐπέδειξεν ἀνάλογον τῆς σπουδαιότητος τοῦ ζητήματος συμπεριφορὰν. Ἀπὸ πολλοῦ χρόνου ὁ τύπος τῆς ἡμετέρας πόλεως συνίστα ἵνα γένηται παρὰ τῇ Κυβερνήσει διὰ τῶν βουλευτῶν, προσπάθεια ὑπὲρ τῆς ὑγειονομικῆς ἐπισκέψεως τῶν εἰς τὸν ἡμέτερον λιμένα καταπλεόντων ἀτμοπλοίων, ἀλλ' οὐδεμία ἐγένετο ἐνέργεια εἰς Ἀθήνας, ὅπως διαταχθῇ αὕτη, ἤδη πρωτοφανῶς καὶ ἀπὸ δεκαπενταετίας ὑπὸ τῆς παρουσίας Κυβερνήσεως καταργηθεῖσα.

Ὁ τύπος καὶ ἡ κοινωμία ὀλόκληρος ἐρρήγνυε κραυγὰς διὰ τὴν ἀσυνειδησίαν τῶν τὴν καθαρῶν ἐπιτετραμμένων, ἀλλ' ὁ ἐργολάβος ἦτο εὐνοούμενος, ἀγνοοῦμεν τίνος ἐκ τῶν δημοτικῶν ... καὶ δὲν ἔπρεπε νὰ προσβληθῶσι τὰ συμφέροντά του. Ἡμεῖς αὐτοὶ ἐγράψαμεν ἐπανειλημμένως ὑποδεικνύοντες τὰς συνοικίας ἐξ ὧν οὐδὲ ποτε διήλθε καθαριστὴς καὶ αἰτινες εἰσὶν αἱ σήμερον μαστιζόμεναι, ἐκ συμπτώσεως ἴσως, ὑπὸ τῆς εὐλογίας.

Πάντες συνίστων γενικῶν, καὶ ἐν ἀνάγκῃ διὰ τῆς βίας δαμαλισμόν, ἀλλ' ὁ δῆμος δὲν εἶχε δαμαλίδα, μόλις προχθὲς προμηθευθεὶς τοιαύτην παρὰ τοῦ Ἑλληνικοῦ Δαμαλιστηρίου Δευτεραίου καὶ ἀφοῦ ἡ παραγγελία του περιεπλανήθη εἰς πλεῖστα μέρη, διότι δὲν πιστεύομεν ἂν καὶ διαδιδόμενον, ὅτι καὶ αὕτη ἡ προμήθεια τῆς δαμαλίδος ἐγένετο προσπάθεια, ἵνα δοθῇ ἀντὶ ρουσφετίου.

Μήπως ὁμως καὶ ἡ ἰδρυσις Θεραπευτηρίου δὲν ἐγένετο ἀντικείμενον συζητήσεων, ἐκάστου τῶν δυναμένων, θέλοντος. . . (τοῦλάχιστον) νὰ ὑ-

ποχρέωση και ένα φίλον του ;

Ἐπὶ ἤρξεν ἐποχὴ—οὐχὶ ἀφισταμένη τῆς παρούσης τῷ 1888—ὅτι ἐνέσκηψε καὶ τότε ἡ εὐλογία, καὶ ἡ δημοτικὴ ἀρχή, μ. λ. εἰς τὸ ἀξίωμα ἐγκαταστάσα, εὐρέθη ἀπέναντι ἀληθοῦς κινδύνου. Βεβαίως ὅμως καὶ ὁμόφρονες καὶ ἀντίθετοι, μετ' ἀπαθείας ἤδη κρίνοντες τὰ πράγματα, ἀναμιμνήσκοντα εὐγνωμόνως τῶν μέτρων ὧν τότε ἐγένετο χρῆσις, Ἄπο τοῦ δημάρχου καὶ τῶν λοιπῶν δημοτ. ἀρχόντων μέχρι τοῦ τελευταίου δημοτ. ὑπηρετοῦ, πάντες ἐξετέλεσαν τὸ ἑαυτῶν καθήκον. Εὐρέθη ἀτυχῶς ἡ τότε Δημοτικὴ ἀρχὴ πρὸ διοικήσεως ἀντιθέτου φρονήματος καὶ μάλιστα τὴν ἐπομένην ἐκλογικὸν ἀγῶνος, ἀλλ' ὁ δήμαρχος κ. Τσιροπινᾶς ὡς πρῶτον καθήκον ἐθεώρησε ν' ἀνοίξη, πρὸ τοῦ δημοτικοῦ, τὸ ἴδιον ταμείον, ἀδιαφορῶν καὶ ἂν, ἀρνούμενου εἶτα τοῦ δημοτικοῦ συμβουλίου καὶ μὴ ἐγκρινούσης τῆς διοικήσεως, χάσει τὰ δαπανηθησόμενα. Ἐπίσης ἐκ τῶν πρώτων μέτρων ἐθεωρήθησαν καὶ ἄλλα, οἱ δὲ κατοικοῦντες εἰς προσβληθείσας συνοικίας θὰ ἐνθυμῶνται βεβαίως τὸν Δήμαρχον, τοὺς Ἀστυνόμους καὶ ἄλλους δημοτικούς ἀρχοντας, αὐτοπροσώπως περισταμένους εἰς τὴν ὑπὸ τῶν κατωτέρω ὀργάνων ἐκτέλεσιν τῶν διατεταγμένων.

Τότε δὲν ἀπελυμαίνοντο αἱ μολυνθείσαι οἰκίαι, ὡς ἐγένετο νῦν εἰς τὴν τοῦ πρώτου προσβληθέντος, τότε δὲν μετεφέρνοντο οἱ νοσοῦντες ἐν ὥρᾳ μεσημβρίας εἰς τὸ θεραπευτήριον, ὑπὸ ἀχθοφόρων συγκοινωνούντων μετὰ τῆς πόλεως, τότε δὲν ἠκολουθεῖτο τὸ φορεῖον τῶν εὐλογιώντων ὑπὸ πεντήκοντα τοῦλάχιστον παιδῶν. Ἐκλείσθησαν τότε τῇ διαταγῇ τῆς Δημοτ. ἀρχῆς τὰ σχολεῖα, ἀλλ' οὐχὶ ὅπως χρησιμεύωσιν εἰς συγκεντρώσεις μείζονας λοῦ, καλομένου ἵνα ἀκροασθῇ τοῦ Βδελλοπούλου. Ἐκλείσθησαν τότε τὰ Σχολεῖα, ἀλλ' ἐλήφθη φροντίς ὅπως μὴ οἱ μαθηταὶ αὐτῶν συνέρχονται εἰς τὴν πρὸ αὐτῶν πλατείαν, κέντρον ἀληθῶς τῆς ἐπιδημίας. Ἀπεκλείοντο τότε οἱ νοσοῦντες ἐν ταῖς οἰκίαις των, αἱ ὑπηρετρίαι ὅμως αὐτῶν δὲν συνεκοινωνοῦν μετὰ τοὺς περιοίκους Ἀλλὰ τί πρῶτον καὶ τί ὕστατον ν' ἀναγράψῃ τις ;

Μεταξὺ τῶν μέτρων ἅτινα τότε εἶχον ληφθῆναι καὶ ὁ δωρεὰν δαμαλισμὸς ὑπὸ τε τῶν δημοτικῶν ἰατρῶν καὶ τριῶν ἐτέρων διορισθέντων εἰδικῶς πρὸς τοῦτο. Κατ' ἐπισήμους ἀριθμούς παρ' ἡμῖν εὐρισνομένους, οἱ μὲν δύο δημοτικοὶ

ἰατροὶ ἐμβολίασαν εἰς μικρὸν χρονικὸν διάστημα ἄτομα 4425, οἱ τρεῖς δὲ εἰδικοί ἐμβολιασταὶ εἰς ἔνδεκα ἡμέρας 800 περίπου, κατὰ τὸν Ὀκτώβριον δὲ τοῦ 1888 οἱ πέντε ἰατροὶ ὁμοῦ ἐμβολίασαν ἄτομα 2491.

Παραπέμπομεν τοὺς ἐπιθυμοῦντας εἰς τὸ Δημαρχεῖον ὅπου εὐρίσκειται ὀνομαστικὸς κατάλογος τῶν τότε ἐμβολιασθέντων, δηλοῦντες ὅτι εἴμεθα πρόθυμοι νὰ δημοσιεύσωμεν τὶ ἕκαστον αἱ ἀρχαὶ ἐπὶ τῆς σημερινῆς καταιγίδος τῆς ἡμετέρας πόλεως, ὅπως μὴ φανῶμεν γράφοντες ἐκ πνεύματος ἀντιπολιτεύσεως.

ΕΙΔΗΣΕΙΣ

Ἐπὶ μίαν ὅλην ἐβδομάδα καὶ μέχρι τῆς Πέμπτης ἤμεθα εἰς ἐντελῆ ἀληθῶς χειμῶνα. Ψυχρὸς καὶ βροχῆ ἐναλλάξ ἐν τῇ ξηρᾷ, θύελλα δὲ καὶ ἀνεμοταραχὴ ἐν τῇ θαλάσῃ, ἐξ ἧς οὐ μόνον ναυάγια ἐν ἀνοικτῷ πελάγει, ἀλλὰ καὶ καθυστερήσεις τῶν ταχυδρομικῶν ἀτμοπλοίων, αὐτὰς δὲ ὁ λιμὴν ἤτο ἀνάστατος καὶ ἡ ἐν αὐτῷ ἐργασία σχεδὸν διακεκομμένη ἀπὸ τῆς Πέμπτης ὅμως ὁ καιρὸς διορθώθη καὶ ἤδη εἶναι καλοκαιρία.

— Οἱ ἐκ τῆς πλατείας (παλαιοῦ τελωνείου) θεώμενοι τὴν Τετάρτην τὸν ἡμέτερον λιμένα κλυδωνιζόμενον, ἀκόμη καὶ μ' ὄλας τὰς πρὸς συμπλήρωσιν τοῦ λιμένος ἐπὶ Μάτσα γενομένας δαπάνας, δὲν δύνανται ἢ νὰ ὁμολογήσωσι τὴν εὐγνωμοσύνην τοῦ τόπου πρὸς ἐκείνους, οἵτινες τὰ πάντα μετέλλθον ὅπως τῷ 1881 ἐπιβαλλόμενοι εἰς τὸν τότε δήμαρχον—τὸν καὶ νῦν τοιοῦτον—κατῳρθῶσαν ἄκοντος αὐτοῦ, νὰ δαπανηθῶσι τοῦλάχιστον τὰ ἐκ τοῦ δανείου τοῦ Σκουλοῦδῃ χρήματα πρὸς κατασκευὴν τοῦ βραχίονος Μάτσα. Ἄλλως ἀλλοίμενον εἰς τὸν τόπον, διότι καὶ ἡ νῦν εἰς τὸν ἡμέτερον λιμένα ὑπάρχουσα ἐργασία, ἤθελεν ἐκλίπει, ἔστω καὶ ἂν ὑπάρχωσιν ἀκόμη εἰς τὸν ἡμέτερον τόπον ἄνδρες φιλοπόλιδες, οἵτινες τὰ πάντα προσπαθοῦσι ποιοῦμενοι χρῆσιν καὶ αὐτῶν τῶν συγγενικῶν τῶν δεσμῶν, ἵνα ἡ ἐν τῷ λιμένι ἐργασία καὶ κίνησις μὴ ἀπομακρυνθῇ ἐντεῦθεν.

— Εἰς τοὺς ἡμετέρους ἀναγνώστας γνωρίζομεν ὅτι ὁ κακοποιήσας διὰ τῆς ξιφολόγησιν τὴν πτωχὴν γραίαν ἀστυφύλαξ, περὶ οὗ ἐγράψαμεν εἰς προλαβόν φύλλον δὲν ἐτιμωρήθη, ἀφιέμενος φαίνεται εἰς τὰς ἰαίας διαθέσεις. Καλὸν ὅθεν οἱ συμπολίται ἡμῶν νὰ λάβωσι τὰ μέτρα των ὅπως ἐν ὁμοίᾳ περιπτώσει μὴ πάθωσι τὰ αὐτὰ, ἀλλ' εὐρεθῶσιν ἔτοιμοι

— Φαίνεται ὅτι οἱ ἀποτελοῦντες τὸ δημοτικὸν συμβούλιον συμπολιταὶ ἡμῶν σκέπτονται ἀντιθέτως ἢ οἱ ἐκλέξαντες αὐτούς. Ἐξελέχθησαν οἱ κ. οὔτοι ὑποσχεθέντες πολλὰ καὶ διάφορα, ὧν καὶ ἡ πάσῃ δυνάμει ὑποστήριξις τοῦ ἐμπορίου καὶ τῆς βιομηχανίας. Ἄλλ' ὡς φαίνεται, οὔτοι ὡς μέσον προστασίας καὶ ὑποστηρί-

ξείως εθεώρησαν, ν' αὐξήσωσι μὲν τὸν δημοτικὸν φόνον, νὰ ἐπιβάλωσι δὲ καὶ τοιοῦτον εἰς τὰς πρώτας ὕλας τῶν ἐνταῦθα βιομηχανικῶν καταστημάτων. Ἀναγράφουμεν ἄπλως τὸ πρᾶγμα ἐπὶ τῇ ἐλπίδι ὅτι ἴσως οἱ κ. δημοτικοὶ σύμβουλοι, σκεπτόμενοι φρονιμότερον, ἀνακαλέσωσι τὸν ὡς εἴρηται καταστρεπτικὸν διὰ τὴν ἡμετέραν βιομηχανίαν μέτρον, οὔτινος τὰ ἀποτελέσματα αὐτοὶ οἱ ἴδιοι τάχιστα θέλουσιν ἀντιληθῆ.

— Ἐνεκα τοῦ κατὰ τὰς παρελθούσας ἐβδομάδας ψύχους, πολλὰ χειμερινὰ πτηνὰ ἐφονεύθησαν ἐπ' τῆς ἡμετέρας νήσου, ἔμπειρος δὲ τις τῶν κυνηγετικῶν ὑπελόγησε μόνον τὰς εἰς διάστημα πέντε ἡμερῶν φονευθείσας μπεκάττας εἰς χιλίας πεντακοσίας περίπου.

— Τινὲς ὅμως τῶν συμπολιτῶν κυνηγῶν θεωρήσαντες τὸ ὡς ἄνω κυνήγιον πενιχρὸν δι' αὐτοὺς, ἀπῆλθον ἄλλοι μὲν εἰς Νάξον, ἄλλοι εἰς Κέα, εἰς δ' ἐτοιμάζεται δι' αὐτὰ τὰ περίχωρα τῆς Λαρίσσης, καλούμενος ἐκεῖ ὑπὸ γνωστῶ ἀνάπασαν τὴν Ἑλλάδα κυνηγοῦ, ἀνωτέρου ἀξιωματικοῦ τοῦ ἡμετέρου Στρατοῦ.

— Ἐπὶ τῇ ἑορτῇ τοῦ Ἁγίου Ἀνδρέου ἐτελέσθη ἐν τῷ ναῷ τοῦ Ἁγίου Νικολάου τὸ ἐπέτειον μνημόσυνον τῶν ἰδρυτῶν καὶ εὐεργετῶν τοῦ ἐνταῦθα δημοτικοῦ ὀρφανοτροφείου τῶν ἀρρένων.

— Ἐπίσης τὴν παρελθούσαν Κυριακὴν ἡ ἐφορεία τοῦ ἐνταῦθα Ἱεροῦ ναοῦ τοῦ Ἁγίου Γεωργίου ἐτέλεσε τὸ ἐτήσιον μνημόσυνον ὑπὲρ τῆς ψυχῆς τοῦ ἀειδίου μεγάλου εὐεργέτου τοῦ εἰρημένου ναοῦ Παντελεόντος Λύγερνου, εἰς ὃ προσῆλθεν πολὺς κόσμος εὐχηθεὶς τῷ θεῷ ὑπὲρ ἀναπαύσεως τῆς ψυχῆς τοῦ μακαρίου ἐκείνου ἀνδρός.

— Ὑπὸ Χριστιανῶν ἐκκλησιαζομένων εἰς τὸν κατὰ τὴν ἄνω Σῦρον ἀρχαιότατον ναὸν τοῦ Ἁγίου Νικολάου, παρεκλήθημεν νὰ δηλώσωμεν τὴν εὐγνωμοσύνην τῶν πρὸς τὸν ἐκεῖ ἐφημέριον, τὸν ὀσιολογιώτατον Ἀρχιμανδρίτην κ. Εὐσέβιον, μετὰ τῶν ἄλλων αὐτοῦ καθήκοντων κηρύττοντα τὰς Κυριακὰς καὶ τὸν Ἱερὸν λόγον.

— Γράφουσιν ἡμῖν ἐκ Μυκόνου ὅτι ὁ ἐκεῖ συμπολίτης ἡμῶν Σχολάρχης κ. Λεωνίδας Θ. Κουτσοδόνης προλύτης τῆς Θεολογίας, ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς παρούσης τεσσαρακοστῆς κηρύττει τακτικῶς κατὰ τὰς ἑορτὰς τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ εἰς τοὺς διαφόρους τῆς νήσου ναοὺς, λαμβάνων θέμα τὸ Εὐαγγέλιον, οἱ εἰς τὴν διδασκαλίαν δὲ τοῦ κ. Κουτσοδόνη παρευρισκόμενοι συγκαίρουσιν αὐτῷ.

— Μὰς πληροφοροῦσιν ὅτι τὴν ἐβδομάδα ταύτην εἰς τὸ ἰδῶ κρεοπωλεῖον ἐπωλήθη κρέας ἑορῆς πάσχοντος.

— Συμπολίτης ἡμῶν γράφει ἐκ Ζακύνθου ἐπιστῶν τὴν προσοχὴν τοῦ διοικητικοῦ συμβουλίου τῆς Νέας Ἑλληνικῆς Ἀτμοπλοίας, ἐπὶ τῆς διαγωγῆς ἐνὸς τῶν

ἀξιωματικῶν τῶν ἀτμοπλοίων τῆς, ἀπρεπῶς πάντοτε εἰς δημόσια μέρη κακολογούντος οὐ μόνον ὀλοκλήρον τὴν Συριανὴν κοινωνίαν, ἀλλὰ καὶ τοὺς δώσαντας εἰς αὐτὸν θέσιν καὶ ἄρτον. Προθύμως θέλομεν ὀνομάσει καὶ τὸν περὶ οὗ ὁ λόγος ἀξιωματικὸν καὶ τοὺς καταγγέλλοντας αὐτόν, τὸ ὅποιον δὲν κάμνομεν σήμερον ἐλπίζοντες ὅτι μεταμελόμενος θέλει διορθωθῆ.

— Ἄνῆρ ἀκμαῖος ἐτι ἀπέθανε καὶ ἐκηδεύθη ἐν ἐκτάκτῳ τοῦ λαοῦ συρροῇ, ὁ Παναγιώτης Γιαννίος ἐκ τῶν πρωτευόντων μελῶν τῆς ἐνταῦθα φιλεργῶ καὶ προοδευτικῆς τῶν οἰνοπνευματοποιῶν ἀδελφότητος. Ὁ μακαρίτης Κυνοῦριεὺς τὴν πατρίδα, ἀπὸ παιδικῆς τοῦ ἡλικίας ἀποκαταστάς ἐνταῦθα, διεκρίνετο διὰ τὸν χαρακτήρα καὶ τὰ πατριωτικὰ αὐτοῦ αἰσθήματα, πρῶτος πάντοτε φαινόμενος εἰς ἀγαθὰς καὶ ἐντίμους πράξεις. Εἰς τὸν ἀποθανόντα Γιάννιον ὀφείλεται ἰδίως ἡ ἀποπεράτωσις καὶ ὁ καλλωπισμὸς τοῦ εἰς Τάλαντα ἱεροῦ ναοῦ τοῦ Ἁγίου Ἰωάννου, τῆς Ἑφορίας τοῦ ὁποίου ἀπὸ δεκαπενταετίας ἀπετέλει μέρος. Εὐχόμενοι ὑπὲρ ἀναπαύσεως τῆς ψυχῆς τοῦ προῦρος ἀφ' ἡμῶν μεταστάντος ἀγαθοῦ πολίτου, συλλυπούμεθα τῇ οἰκογενεῖα αὐτοῦ.

— Ἐπίσης ἀπέθανε καὶ ἐκηδεύθη ἀξιοπρεπῶς καλὸς ἡμῶν καὶ φίλος συμπατριώτης, ὁ Παντελῆς Φοράδης, ἀνῆρ ἐντιμὸς καὶ ἀγαπητὸς διὰ τὰ γενναῖα αὐτοῦ αἰσθήματα. Τὸν νεκρὸν τοῦ ἀγαθωτάτου τούτου συμπατριώτου, συνώδευσε πολὺς λαὸς, ὅστις ἠγάπα καὶ ἐξέτιμα τὸν θανόντα καὶ δι' ἄλλα μὲν, ἀλλὰ καὶ διότι ὑπῆρξεν ἐποχῆ, ἡ μετὰ τὴν ἀποπομπὴν τοῦ Ὁθωνος, ὅτε ἄνδρες, τέκνα γνήσια τοῦ λαοῦ ὡς τὸν μακαρίτην Παντελῆν, ἐκ φύσεως πεπρωκισμένοι ὑπὸ προσωπικοῦ παλληκαρισμοῦ, ἔσωσαν τὴν ἐν τῇ ἀνεμοταραχῇ τῆς ἀταξίας κλυδωνιζομένην ἡμετέραν πόλιν. Οἱ πρεσβύτεροι ἡμεῖς ἀναμνησκόμεθα ὅτι ἀτίμητος εἶναι ἡ ὑπηρεσία, ἣν ὁ μακαρίτης Παντελῆς, μετὰ δύο ἄλλων Καρδαμυλιτῶν ζώντων ἐτι, προσέφερεν εἰς τὴν δημοσίαν ἀσφάλειαν διὰ τῆς συλλήψεως τοῦ Ἀρχιπειρατοῦ Κασέτα, εἰς ἰσόβια τότε καταδικασθέντος ὁσμὰ ἐπὶ πειρατῆ. Ὁ Θεὸς νὰ ἀναπαύσῃ τὸν θανόντα καὶ παρηγορήσῃ τὴν χήραν καὶ τὴν λοιπὴν αὐτοῦ οἰκογένειαν.

— Νεώτατος τὴν ἡλικίαν ἀπέθανεν ὁ Θεόδωρος Βροντίσης φοιτητῆς τῆς Ἱατρικῆς, νέος ἐπιμελέστατος καὶ χρηστότατος. Συλλυπούμεθα τῷ πατρὶ του, τῷ Σεβαστῷ πρεσβυτέρῳ κ. Ἰωάννῃ Βροντίσῃ ὡς καὶ τῷ θεῷ του, τῷ καλῷ ἡμῶν φίλῳ κ. Ἰωάννῃ Κελεπερῇ, τῶς προέδρῳ τοῦ δημοτικοῦ συμβουλίου.

— Ἐπίσης ὁ συμπολίτης ἡμῶν κ. Σπυρίδων Λαμπρινὸς ἐθρήνησε τέκνον ἀγαπητὸν, τὸν εἰκοσιπενταετῆ υἱὸν τοῦ Ἀνδρέου ἀποθανόντα μετὰ μακρῶν νόσον.

— Μετὰ μακρῶν νόσον ἀπέθανεν ἡ Δικατερίνη σύζυγος τοῦ ἀρχαιοτάτου τῆς Ἑλλην. Ἀτμοπλοίας ὑπαλλήλου κ. Σταματίου Μεθενίτου, γυνὴ ἀνάρετος καὶ εὐσεβής. Ὁ Θεὸς ἀναπαῦσαι αὐτήν.

— Ἐπίσης ἀπέθανεν ὁ Παναγιώτης Περιφανάκης συμπολίτης καλὸς, ἀξιαγάπητος δὲ διὰ τὸν χαρακτήρα

αυτοῦ. Αἰωνία τοῦ ἡ μνήμη.

— Ἐπανήλθεν ἐκ Πειραιῶς ὁ ἡμέτερος γαμβρὸς κ. Γεώργιος Λαγουρὸς μεταβὰς πρὸς ἐπίσκεψιν τῆς ἀγαπητῆς ἡμῶν ἀνεψίᾳ Ἐρασμίας.

— Ἀπὸ προχθῆς διαμένει ἐνταῦθα ὁ ἐκδότης καὶ διευθυντὴς τῆς «Ἀναπλάσεως», ἀρίστου τῆς πρωτεύουσας περιοδικοῦ, κ. Μιχαὴλ Γαλανὸς δικηγόρος, κηρυξὶς καὶ διδάσκαλος τῶν θείων καὶ ἱερῶν λόγων τοῦ Εὐαγγελίου. Συνιστῶμεν εἰς πάντας νὰ μὴ χάσῃσι τοῦ κ. Γαλανοῦ, ἀνδρὸς εὐπαιδευτοῦ καὶ μηδὲν ἀπομακρυνομένου τοῦ Εὐαγγελίου, ὁμιλήσαντος δὲ τετράκις ἄχρι τοῦδε, ἐνώπιον πολλοῦ πλήθους κατενθουσιασθέντος.

— Ἐξεδόθη τὸ 157 τεῦχος (ἑβδομὸν τοῦ τελευταίου τόμου) τοῦ Ἐγκυκλοπαιδικοῦ Λεξικοῦ Μπάρτ καὶ Χίρστ, περιέχον πολλὰ καὶ ἀξιανάγνωστα ἄρθρα, ἐν οἷς καὶ σπουδαιότατον περὶ σεισμῶν. Συνδρομηταὶ τοῦ εἰρημένου ἔργου γίνονται παρ' ἡμῖν, συνιστῶμεν δὲ αὐτὸ κομψότατα δεδεμένον κατὰ τόμους, ὡς ἄριστον δῶρον τῆς προσεχοῦς πρωτοχρονίᾳς.

— Βιβλία χρησιμώτατα ὑπὸ πᾶσαν ἔποψιν καὶ δυνάμενα νὰ δεθῶσι εἰς πάντας ὡς δῶρα τῆς πρώτης τοῦ ἔτους συνιστῶμεν τοὺς τόμους τῆς «Διαπλάσεως τῶν παιδῶν», ἀρίστου περιοδικοῦ ἐκδομένου ἐν Ἀθήναις ἀπὸ δεκαπενταετίας, ὑπὸ τοῦ κ. Ν. Παπαδοπούλου Ὑδραίου. Οἱ θέλοντες νὰ λάβωσι πληροφορίας δύνανται νὰ ζητήσωσι τοιαύτας παρ' ἡμῶν.

— Διὰ τοῦ κατ' αὐτὰς ληφθέντος 12 τεύχους συνεπληρώθη ὁ Α' τόμος τοῦ «Παιδικοῦ φύλλου» περιοδικοῦ διευθυνομένου ὑπὸ τοῦ ἐν Ἀθήναις δικηγόρου κ. Νίκου Κοτσελοπούλου. Ἀπὸ τοῦ νέου ἔτους 1897 ἄρχεται νέα περίοδος τοῦτου κατ' ἣν ἡ διεύθυνσις του οὐδὲν θὰ παραλείψῃ πρὸς τελειοποίησιν αὐτοῦ. Ἐν φύλλον ἀποστέλλεται δωρεὰν εἰς πάντα αἰτοῦντα, εἰς δὲ τοὺς ἐργαζομένους πρὸς ἐγγραφήν συνδρομητῶν δωροῦνται διάφορα δῶρα· συνδρομῆ ἑτησίᾳ Δραχ. 3 μόνον, συνδρομητῶν ἐγγραφομένων παρ' ἡμῖν.

ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ ΕΙΣ ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ

Εἰς τὴν δίκην τοῦ Κολοκοτρώνη καὶ Παπουτᾶ πρέεδρος ἦτο ὁ Ἀναστάσιος Πολυζωίδης κατόπιν Γερουσιαστῆς, ὅστις μετὰ τοῦ Ζακυνθίου Γεωργίου Τερτσέτου ἀπέτελουν τὴν μειοψηφίαν, τὴν δὲ πλειοψηφίαν οἱ Φωκῆς Φραγκοῦδης Θεσσαλός, Δ. Βουλγαρῆς Κερκυραῖος καὶ Δ. Σούτσος Φαναριώτης. γαμβρὸς τοῦ ὑπουργοῦ Σχινᾶ. Ἡ δίκη ἤρξατο τῇ 24 Μαρτίου 1834, παρισταμένου ὡς εἰσαγγε εὐς τοῦ Ἐδουάρδου Μάσσωνος καὶ συνηγῶν τῶν Χ. Κλονάρη καὶ Βαλσαμάκη. — Τὸ διὰ κοπανελίων πλέξιμον ἦτο ἐντελῶς ἀγνωστον πρὸ εἰκοσιπενταετίας, διὰ τὸ πρωτοφανές δὲ καὶ τὸν νεωτερισμὸν τοῦ ἐργαλείου, ἡ Ἐπιτροπὴ τῶν Ὀλυμπίων τοῦ 1875 ἐθράβενσε διὰ χαλκοῦ νομισματοσῆμου τὴν τεχνίτριαν Ἐλένην Μαρτίνου ἄχι ὡς εἰσηγητὴν νέας βιομηχανίας, ἀλλὰ νέου τρόπου καὶ νέου ἐργαλείου.

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟΝ

Εἰς τοὺς ὀπωσδήποτε συμμερισθέντας τὴν θλίψιν ἐμοῦ καὶ τῶν τέκνων μου ἐπὶ τῷ ἐπεληθόντι ἡμῖν δυστυχήματι διὰ τοῦ θανάτου τοῦ προσφιλοῦς μου συζύγου ἐκφράζω τὰς ἀπείρου

εὐχαριστίας μου, μὴ δυναμένη νὰ εὐχαριστήσω ἕκαστον ἰδιαιτέρως.

Ἐρμούπολις 3 Δεκεμβρίου 1896

Ἡ τεθλιμένη σύζυγος
Εὐγενεία Π. Γιαννίου

ΑΓΩΓΗ

Καλλιόπης χήρας Ἀντ. Γ. Φουτούγιου κατοίκου Σίφνου

Κατὰ

Ἰωάννου Γ. Φουτούγιου κατοίκου Σίφνου καὶ ἤδη ἀγνώστου διαμονῆς.

Ἐνώπιον τοῦ Πρωτοδικείου Σύρου

Ὁ ἐναγόμενος ἐδανείσθη καὶ ἔλαβε τοὺς μετρητοὺς παρὰ τοῦ ἀποβιώσαντος συζυγοῦ μου Ἀντωνοῦ Φουτούγιου ἐν Κωνσταντινουπόλει τὴν 22 Δεβρίου 1870 δι' ἐμπορικὰς του ἀνάγκας λίρας χρυσᾶς ὀθωμανικᾶς 95 ἐπὶ τόκῳ πρὸς 80/0 ἑτησίως εἰς πρώτην ἀναζήτησιν.

Εἰς σύστασιν δὲ τοῦ δανείου ἐξέδωκε τὴν ἀπὸ 22 Δεβρίου 1870 ἰδιωτικὴν ἀπόδειξιν φέρουσαν τὴν ὑπογραφήν του.

Ἐπειδὴ ἐκτὸς τοῦ κεφαλαίου, ὀφείλονται καὶ οἱ καθυστερούμενοι τόκοι ἐκ λιρῶν ὀθωμ. 197, οὕτω ἐν συνόλῳ ὀφείλονται λίρας ὀθωμ. 292.

Ἐπειδὴ ὁ ἀποβιώσας συζυγός μου ἀπέθανεν ἀδιάθετος, ἡ ἀνευ κατιόντων, καταλιπὼν μόνον 4 ἀδελφοὺς, ἐπομένως ἐγὼ δικαιούμαι κατ' ὁ ἄπορος καὶ ἄπροικος χήρα, εἰς τὸ τέταρτον τῆς κληρονομικῆς του περιουσίας, καὶ ἐπομένως καὶ τοῦ τετάρτου ἐκ τῆς ἀπαιτήσεως ταύτης, ἦτοι λίρας ὀθωμ. 73 ἢ δραχμὰς 2920.

Διὰ ταῦτα

Καλῶ τὸν ἀντίδικον ἐμπροθέσωμαι πρὸς συζήτησιν τῆς παρουσίας ἐνώπιον τοῦ ἄνω Δικαστηρίου ἐξαιτούμαι

Νὰ ὑποχρεωθῇ οὗτος καὶ διὰ προσωρινῆς ἐκτελεστῆς ἀποφάσεως νὰ μοι πληρώσῃ λίρας ὀθωμανικᾶς χρυσᾶς 73 ἢ δραχμὰς δύο χιλιάδας ἐννεακοσίας εἴκοσι (2920) κατὰ τὴν σημερινὴν τῆς λίρας διατίμησιν πρὸς δραχμὰς 40 ἑκάστη, ἐντόκῳ πρὸς 80/0 ἑτησίως, ἀπὸ τῆς ἀγωγῆς ἄχρις ἐξοφλήσεως καὶ νὰ καταδικασθῇ εἰς τὰ ἔξοδα καὶ τέλη.

Ἀρμόδιος δικαστ. κλητὴρ ἐπιδότω νομίμως τὴν παρούσαν πρὸς τὸν Κύριον Εἰσαγγελέα τῶν ἐν Σύρῳ Πρωτοδικῶν, διὰ τὸν ἀγνώστου διαμονῆς ἐναγόμενον Ἰωάννην Γ. Φουτούγιον, δημοσιευσάτω δὲ καὶ ἐν τῇ ἐφημερίδι «Ἡλιος».

Ἐν Ἐρμούπολει Σύρου, τῇ 18 Νοεμβρίου 1896

Ὁ πληρεξ. Δικηγόρος τοῦ ἐναγούσης
Ν. Γ. ΦΙΛΙΝΗΣ